

Echinacea purpurea (Jeżówka purpurowa)

rodzina Asteraceae (Astrowate)

synonimy: *Brauneria purpurea*, *Rudbeckia purpurea*

Pochodzi z Ameryki Północnej (jasne lasy i prairie).

Bylina krótkowieczna, tworzy wzniesioną, bujną kępę, o sztywnych pędach kwiatowych. Dorasta do wysokości 70-100 cm, pędy posiada wyprostowane i szorstkie. Ciemnozielone, skórzaste liście są wydłużone (jajowate), spiczaste, drobno i ostro ząbkowane, osadzone na długich ogonkach. Cała roślina pokryta jest szorstkimi włoskami. Kwitnie od lipca, do września (X). Na sztywnych łodygach rozwijają się duże pojedyncze kwiatostany koszyczkowe, które osiągają średnicę do 12 cm. Kwiatostany mają czerwonobrązowe lub żółtozielone środki, złożone z kwiatów rurkowatych - tworzą kolczastą, brązową główkę, która wypukla się w miarę rozwoju kwiatów. Kwiaty języczkowe są różowe lub purpurowe i zazwyczaj mocno odchylone w dół. Jest rośliną miododajną - bardzo często można zobaczyć motyle (oraz inne owady) siadające na kwiatach.

Ma zastosowanie jako roślina ozdobna - typowa roślina rabatowa, mogąca być wykorzystywana również na kwiat cięty i na suche bukiety. Wymaga ciepłego i nasłonecznionego stanowiska, (może być lekko cieniste). Gleba powinna być średnio wilgotna, żyzna i próchniczna o odczynie obojętnym. Na stanowiskach suchych źle rośnie. Posiada całkowitą mrozoodporność. Ostatnio stała się bardzo popularną rośliną leczniczą (dzięki właściwościom uodparniającym), choć jej właściwości lecznicze znane były już od dawna. Dobrze znane jest jej działanie przeciwbakteryjne, przeciwwirusowe i przeciwzapalne. Ma także zastosowanie w kosmetologii. Surowcem zielarskim jest ziele i korzeń. Obcinanie przekwitłych kwiatów przedłuża okres kwitnienia. Jeżówki można rozmnażać nasion lub przez podział.